

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem ve věci

žalobkyně: **P. V.**, narozená X,
bytem X,
zastoupená advokátkou Mgr. Gabrielou Šťastnou,
sídlem Hradiště 97/4, 400 01 Ústí nad Labem,

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**,
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 12. 2022, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 19. 12. 2022, č. j. X, se **zrušuje** a věc se **vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je **povinna** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši **3 900 Kč** do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím své právní zástupkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 19. 12. 2022, č. j. X, kterým byly zamítnuty její námitky a bylo potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 8. 9. 2022, č. j. X, jímž

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

žalovaná rozhodla o tom, že žalobkyni od 12. 10. 2022 náleží invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši dosud vypláceného invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Louny ze dne 17. 5. 2022 její pracovní schopnost poklesla pouze o 45 %.

Žaloba

2. V podané žalobě žalobkyně namítla, že se žalovaná v napadeném rozhodnutí dostatečně nevypořádala s jejími námitkami a bezdůvodně odmítla přihlédnout k žalobkyní doloženým důkazům. Žalobkyně dále zastávala názor, že její zdravotní stav nebyl řádně hodnocen. Připomněla, že posudková lékařka Okresní správy sociálního zabezpečení Louny v posudku ze dne 17. 5. 2022 uvedla, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s největším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je postižení uvedené v kapitole IX., oddílu A, položce 5b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“), tedy získané a vrozené srdeční vady, vady velkých cév s lehkým poklesem výkonnosti při obvyklém tělesném zatížení a určila u žalobkyně míru poklesu pracovní schopnosti 45 %. Žalobkyně dále připomněla, že v námitkách tento posudek napadla a poukázala na to, že kromě srdeční vady má také dlouhodobé vážné obtíže psychického rázu a předložila k tomu lékařské zprávy ošetřujícího psychiatra.
3. Žalobkyně uvedla, že žalovaná i posudková lékařka měly k dispozici lékařské zprávy psychiatra MUDr. F. A., z nichž je zřejmé, že žalobkyně trpí akutní psychotickou poruchou s příznaky schizofrenie a v současnosti se nedaří její stav stabilizovat. Tyto lékařské zprávy označila žalovaná za nevěrohodné s tím, že jinde v dokumentaci nejsou nálezy odpovídající této diagnóze. Žalobkyně namítla, že z napadeného rozhodnutí není zřejmé, zda tento závěr o nevěrohodnosti lékařských zpráv učinil rozhodující referent či lékař žalované, případně zda má tento lékař psychiatrickou odbornost. Žalobkyně považovala toto nedůvodné odmítnutí zásadních důkazů za porušení zásad správního řízení. Zdůraznila, že se celé roky léčí u jednoho psychiatra, což je obvyklý přístup, a proto není důvod, proč by měla mít lékařské zprávy z jiných zdrojů. Zároveň žalovaná neuvedla žádný relevantní důvod, proč by měl být MUDr. A. nedůvěryhodný. Podle názoru žalobkyně tak žalovaná zcela vědomě pominula její závažnou diagnózu a odmítla ji zahrnout do hodnocení poklesu pracovní schopnosti. Podle názoru žalobkyně je relevantní otázka, zda rozhodující příčinou jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není právě psychiatrická diagnóza. I pokud by nebyla, je rozhodně významným přítěžujícím kritériem ve smyslu § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity. Žalobkyně namítla, že vyhodnocení této otázky žalovaná zcela pominula, a proto je posouzení míry poklesu pracovní schopnosti neúplné a nedostačující. Psychické obtíže přitom žalobkyni výrazně brání zapojit se do pracovního procesu.
4. Žalobkyně dále poukázala na to, že je absolventkou pouze 8 tříd praktické školy, nemá žádné praktické zkušenosti na trhu práce, což mělo být zhodnoceno podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity. Posudková lékařka Okresní správy sociálního zabezpečení Louny nicméně výslovně uvedla, že se procentní míra poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky nemění. V napadeném rozhodnutí žalovaná uvedla, že pro využití § 3 vyhlášky o posuzování invalidity není žádný objektivní důvod, ale současně uvedla, že při hodnocení a určení hranice míry poklesu pracovní schopnosti 45 % již bylo přihlédnuto ke komorbiditám, komplikacím i charakteru profese. Žalobkyně považovala uvedená tvrzení

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

v posudku i v napadeném rozhodnutí za rozporná a zdůraznila, že při hodnocení má být nejdříve určena procentuální míra poklesu pracovní schopnosti a teprve poté má být takto určená míra případně navýšena až o 10 % podle § 3 vyhlášky. V případě zvýšení lze překročit horní hranici konkrétní diagnózy dle přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Žalobkyně vyjádřila své přesvědčení, že zatímco posudková lékařka Okresní správy sociálního zabezpečení Louny v posudku ze dne 17. 5. 2022 uvedla, že diagnóza představuje míru poklesu pracovní schopnosti 45 % a § 3 vyhlášky o posuzování invalidity nijak nevyužila, tak žalovaná tvrdí, že v míře poklesu pracovní schopnosti 45 % jsou již kritéria podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity zohledněna. Žalobkyně zastávala názor, že závěry žalované jsou v tomto směru nesrozumitelné, odporující si, a jsou tedy nepřezkoumatelné.

5. Žalobkyně dále uvedla, že v námitkách poukázala na nejasné použití pojmu „*lehká mentální retardace*“ v posudku ze dne 17. 5. 2022, neboť tento pojem může odpovídat více položkám v katalogu zdravotních postižení. Žalovaná tuto nejasnost ve svém rozhodnutí nijak neodstranila, pouze uvedla, že psychologické vyšetření nebylo nikdy žalobkyní doloženo. Žalovaná tedy sama tvrdí, že k závěrům o mentální retardaci nemá dostatečné podklady, s těmito závěry však neurčitě pracuje a současně nikdy žalobkyni nevyzvala k doplnění takového vyšetření. Žalobkyně dále namítla, že nebyla v prvostupňovém ani námitkovém řízení vyrozuměna o posouzení svého zdravotního stavu a nebyla jí dána možnost se posouzení zúčastnit. Žalobkyně dále citovala § 3, § 50 odst. 4 a § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“) a vyjádřila své přesvědčení, že žalovaná porušila zásady správního řízení dle těchto ustanovení, nevycházela ze skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti, při hodnocení důkazů překročila meze správního uvážení, nevypořádala se s všemi námitkami žalobkyně a své rozhodnutí dostatečně neodůvodnila. V postupu žalované a porušení zásad správního řízení žalobkyně spatřovala nezákonnost napadeného rozhodnutí a poškození na svých právech. Žalobkyně závěrem uvedla, že jí sice zůstala zachována výše invalidního důchodu, ale přesto je pro ni podstatné, jaký stupeň invalidity jí byl přiznán. Současně vzhledem k výše uvedeným pochybnostem a nedostatečně zjištěnému zdravotnímu stavu vyvstává otázka, zda dokonce nemá být žalobkyni přiznána invalidita třetího stupně.

Vyjádření žalované k žalobě

6. Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě popsala průběh správního řízení a citovala na případ dopadající právní úpravu. Vyjádřila své přesvědčení, že po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace byl posudky vypracovanými lékaři Okresní správy sociálního zabezpečení Louny a České správy sociálního zabezpečení, Lékařská posudková služba, pracoviště Plzeň (dále jen „LPS“) plně posouzen a zjištěn zdravotní stav žalobkyně. Při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz. Žalovaná zdůraznila, že invalidita musí být objektivně zjištěna a subjektivní úvahy a vlastní vyhodnocení zdravotního stavu nejsou důvodem k uznání invalidity nebo ke změně jejího stupně či data vzniku. Žalovaná rovněž hodnotila jako nedůvodnou námitku nepřezkoumatelnosti a nezákonnosti napadeného rozhodnutí, neboť nepřezkoumatelnost rozhodnutí může spočívat buď v nedostatku důvodů rozhodnutí či v jeho nesrozumitelnosti. O nedostatek důvodů by se jednalo tehdy, kdyby žalovaná řádně neodůvodnila výrok rozhodnutí anebo opomenula v odůvodnění uvést skutkové a právní závěry. Žalovaná s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu zastávala názor, že těmito nedostatky napadené rozhodnutí netrpí. Žalovaná dále odkázala na podrobné odůvodnění napadeného rozhodnutí a s ohledem na námitky žalobkyně navrhla důkaz

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“). Za současného stavu žalovaná navrhla soudu zamítnutí žaloby pro nedůvodnost, neboť bylo rozhodováno v souladu s právními předpisy.

Ústní jednání

7. Při ústním jednání konaném dne 28. 8. 2023 právní zástupkyně žalobkyně odkázala na písemné vyhotovení žaloby s tím, že navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí. Po provedeném dokazování uvedla, že posudek posudkové komise ze dne 26. 6. 2023 na rozdíl od předchozích posudků správně aplikoval § 3 vyhlášky o posuzování invalidity a zhodnotil jak další zdravotní obtíže žalobkyně, zejména lehkou mentální retardaci, tak její schopnosti a vzdělání, a proto odstranil vady namítané v žalobě. Navrhla, aby soud žalobě vyhověl s ohledem na posudek posudkové komise, který prokázal, že je žalobkyně invalidní v druhém stupni a aby soud přiznal žalobkyni náhradu nákladů řízení za právní zastoupení.
8. Pověřená pracovnice žalované při ústním jednání konaném dne 28. 8. 2023 v plném rozsahu odkázala na vyjádření k žalobě ze dne 23. 3. 2023.
9. Soud při tomtéž jednání v souladu s § 52 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) provedl dokazování čtením posudku posudkové komise ze dne 26. 6. 2023.

Posouzení věci soudem

10. Napadené rozhodnutí žalované soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věť druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věť první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
11. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a provedeném ústním jednání, při kterém se provádělo dokazování zdravotním posudkem posudkové komise ze dne 26. 6. 2023, který nechal vypracovat soud pro účely předmětného řízení, dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.
12. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobkyni byl rozhodnutím žalované ze dne 20. 9. 2001, č. j. X, přiznán částečný invalidní důchod. Po změně právní úpravy na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Louny ze dne 5. 4. 2011 byla žalobkyně uznána invalidní ve druhém stupni pro zdravotní postižení uvedené v kapitole XI., oddílu A, položce 6c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míra poklesu pracovní schopnosti činila 60 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky o posuzování invalidity nezměnila.
13. Dne 17. 5. 2022 byla provedena kontrolní lékařská prohlídka, načež prvostupňový orgán vydal dne 8. 9. 2022 rozhodnutí o tom, že žalobkyni od 12. 10. 2022 náleží invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši dosud vypláceného invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně. Toto rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku o invaliditě

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

vypracovaného dne 17. 5. 2022 posudkovou lékařkou MUDr. I. H. pro Okresní správu sociálního zabezpečení Louny. Tato lékařka posoudila zdravotní stav žalobkyně a dospěla k závěru, že se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona o důchodovém pojištění, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobkyně je zdravotní postižení uvedené v příloze k vyhlášce o posuzování invalidity, a to v kapitole IX., oddílu A, položce 5b. Míra poklesu pracovní schopnosti činila podle posudkové lékařky 45 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky o posuzování invalidity nezměnila.

14. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně včas námitky, v nichž mimo jiné rozporovala závěry posudku ze dne 17. 5. 2022 a zdůraznila, že není schopna klasického zaměstnání, nemá žádné odborné vzdělání a kompetence.
15. Žalovaná následně vydala žalobou napadené rozhodnutí, které bylo vydáno na základě posudku lékaře MUDr. P. E. pověřeného vypracování posudku pro LPS, který při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti dne 25. 11. 2022 posoudil zdravotní stav žalobkyně a dospěl k závěru, že předchozí závěr lékařky Okresní správy sociálního zabezpečení Louny ze dne 17. 5. 2022 je správný. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je dle posudku vyhotoveného v rámci námitkového řízení zdravotní postižení uvedené v kapitole IX., oddílu A, položce 5b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 45 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky o posuzování invalidity dle uvedené posudku nezměnila.
16. Podle ustanovení § 39 odst. 1 až 5 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
17. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
18. Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,
 - a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
 - b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
 - c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
 - d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
 - e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

- f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
19. Za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí.
20. Způsob posouzení a procentní míry poklesu pracovní schopnosti, co se rozumí zcela mimořádnými podmínkami, způsob zhodnocení a využití zachované pracovní schopnosti podle § 39 odst. 4 písm. e) zákona o důchodovém pojištění, pak stanovuje prováděcí předpis, konkrétně vyhláška o posuzování invalidity.
21. Jedním z předpokladů pro vznik nároku na invalidní důchod druhého stupně je existence potřebné výše invalidity pojištěnce, která dosahuje alespoň zákonem stanovené hranice 50 % (srov. § 38 a § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění). Bylo proto třeba zjistit, zda žalobkyně splňovala ke dni 19. 12. 2022, tedy ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky invalidity druhého stupně, tj. zda nastal pokles její pracovní schopnosti nejméně o 50 %.
22. Soud se nespokojil se závěry posudku z námitkového řízení ze dne 25. 11. 2022, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si v rámci předmětného soudního řízení v intencích § 52 odst. 1 v návaznosti na § 77 s. ř. s. odborný posudek od posudkové komise, která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobkyně, dále také posoudila pokles její pracovní schopnosti a zaujala posudkový závěr o invaliditě žalobkyně.
23. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 26. 6. 2023. Žalobkyně jednání komise byla přítomna. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů relevantních pro souzenou věc, spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Louny, spisové dokumentace námitkového řízení, zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. B. L. a vlastního přešetření žalobkyně při jednání komise dne 26. 6. 2023, pak komise dospěla k závěru, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně ke dni 19. 12. 2022 byl 50 %, což odpovídá invaliditě druhého stupně.
24. Komise konstatovala, že u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole IX. – postižení srdce a oběhové soustavy, oddílu A – postižení srdeční, položce 6b – postižení po operačních a intervenčních zákrocích na srdci a velkých cévách, lehké snížení výkonu při obvyklém tělesném zatížení, téměř úplná korekce vady, lehce snížená funkce levé komory, snížený výkon při bicyklové ergometrii, přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Jedná se o stav po kardiochirurgické operaci závažné srdeční vady Fallotovy tetralogie po radikální korekci v r. 1990, pro těžkou reziduální pulmonální regurgitaci a defekt komorového septa, reoperace 2008, implantována bioprotéza CE Magna 25 mm. Dle ECHO: bioprotéza s mírnou degenerací, mírnou až střední stenózou, s malou regurgitací. Pravá komora lehce dilatovaná, hypokineza RVOT, EFPK odhadem 50 %. Levá komora bez dilatace s abnormálním pohybem septa, neprokázán reziduální zkrat na úrovni komor. Pro toto zdravotní postižení stanovuje vyhláška o posuzování invalidity rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti 25 až 40 %. Vzhledem Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

k dalším komorbiditám duševním a lehké mentální retardaci komise podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšila tuto hodnotu o 10 %, celkově tedy činila dle komise míra poklesu pracovní schopnosti 50 %.

25. Z posudku komise dále vyplývá, že posudkový lékař v posudku vyhotoveném v námitkovém řízení dne 25. 11. 2022 zařadil dominující onemocnění žalobkyně chybně, protože použil kapitolu IX., oddílu A, položky 5 vyhlášky o posuzování invalidity, podle které se posuzují funkčně získané a vrozené srdeční vady, vady velkých cév bez operace. Žalobkyně však podstoupila operační a intervenční zákroky na srdci a velkých cévách uvedených v položce 6b, proto posudková komise použila dle kardiol. funkčního postižení položku 6b, kde je uvedena míra poklesu pracovní schopnosti 25 až 40 %. Z funkčního hlediska byla dle komise naplněna kritéria pro invaliditu druhého stupně.
26. Soud zhodnotil citovaný posudek posudkové komise ze dne 26. 6. 2023, který představuje stěžejní důkaz v tomto soudním řízení, a dospěl k závěru, že posudek byl vypracován po náležitém posouzení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace, odborných lékařských nálezů a zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně posudkovou komisí z doložené dokumentace při jednání posudkové komise dne 26. 6. 2023. Žalobkyně byla rovněž při jednání posudkové komise vyšetřena odbornou lékařkou v oboru psychiatrie prim. MUDr. S. a posudková komise dne 14. 6. 2023 konzultovala zdravotní stav žalobkyně s odborným lékařem v oboru interny MUDr. H. Soud přitom pokládá předmětný posudek za úplný, objektivní a přesvědčivý.
27. S výše popsáním závěrem posudkové komise se soud ztotožnil a za daného stavu věci neshledal potřebu, aby byl posudek posudkové komise ze dne 26. 6. 2023 doplňován či aby byl případně ve věci vypracováván další posudek jinou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, nebo dokonce aby bylo přikročeno ke znaleckému zkoumání zdravotního stavu žalobkyně. Požadavek v tomto směru ostatně v předmětném soudním řízení nevznesly ani žalovaná, ani žalobkyně, poté co byly s citovaným posudkem seznámeny. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět další dokazování, koresponduje s ustálenou judikaturou soudů rozhodujících ve správním soudnictví včetně Nejvyššího správního soudu (srov. např. jeho rozsudky ze dne 25. 6. 2003, č. j. 2 Ads 9/2003-50, publ. pod č. 150/2004 Sb. NSS, nebo ze dne 28. 8. 2003, č. j. 5 Ads 22/2003-48, či ze dne 12. 3. 2009, č. j. 3 Ads 143/2008-92).
28. Posudek posudkové komise ze dne 26. 6. 2023 zároveň podle názoru soudu představuje odpověď na uplatněné žalobní námitky, neboť žalobkyně převážně rozporovala závěry předchozího posouzení svého zdravotního stavu. Soud se proto žalobními námitkami nebude dále zabývat. Posudek posudkové komise vycházel ze zpráv psychiatra MUDr. F. A. a duševní komorbidity žalobkyně vzal při stanovení míry poklesu pracovní schopnosti v potaz. Posudková komise se rovněž vyjádřila k možnostem pracovního uplatnění žalobkyně. Uvedla, že rekvalifikační potenciál je u žalobkyně minimální a že žalobkyně byla schopna vykonávat pomocné práce v chráněných dílnách jako dosud, když ve zkráceném úvazku pomáhá v knihovně.
29. K námitce žalobkyně, že míra poklesu její pracovní schopnosti může odpovídat i invaliditě třetího stupně soud poznamenává, že posudková komise v posudku ze dne 26. 6. 2023 dostatečně a přesvědčivě odůvodnila svůj závěr o invaliditě druhého stupně. Žalobkyně může v případě zhoršení zdravotního stavu žádat podat žádost o změnu výše invalidního důchodu, v němž by byl její zdravotní stav opětovně posouzen.

30. S ohledem na vše, co bylo uvedeno shora, dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná, neboť žalovaná při svém rozhodování vycházela z neúplně zjištěného skutkového stavu (za hlavní podklad svého rozhodnutí vzala nesprávný posudek posudkového lékaře o invaliditě žalobkyně ze dne 25. 11. 2022), což zakládá vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.
31. Soud proto napadené rozhodnutí pro vady řízení výrokem I. ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. podle § 78 odst. 1, odst. 4 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Podle § 78 odst. 5 s. ř. s. přitom platí, že pokud soud zruší rozhodnutí správního orgánu, je správní orgán v dalším řízení vázán právním názorem soudu. Bude proto na žalované, aby znovu o nároku žalobkyně rozhodla, přičemž bude vycházet z toho, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní v rozsahu druhého stupně invalidity.
32. Jelikož žalobkyně měla ve věci úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil ve výroku II. rozsudku žalované zaplatit žalobkyni do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení ve výši 3 900 Kč, která se skládá z částky 3 000 Kč za tři úkony právní služby poskytnuté právní zástupkyní žalobkyně Mgr. Gabrielou Šťastnou po 1 000 Kč podle § 7, § 9 odst. 2 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „AT“) [převzetí a příprava zastoupení - § 11 odst. 1 písm. a) AT, sepis žaloby - § 11 odst. 1 písm. d) AT, účast na jednání soudu dne 28. 8. 2023]; z částky 900 Kč za tři s tím související režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1, odst. 3 AT.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 28. srpna 2023

Mgr. Václav Trajer v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.